5

ఆద్యంతాలు

ఎంత దీర్ఘకాలపు ప్రమాదకరమయిన రోగాన్నయినా మూడు డోసులంటే మూడే డోసులలో అతి సుతారంగా నయం చేస్తాడని డాక్టరు సుధీర్, ఇ. ఎఫ్. జి. హెచ్. (లండన్) గారి కీర్తి వూరంతా వ్యాపించింది.

అటు ఆడవాళ్ళు గాని ఇటు మగవాళ్ళు గాని, అటు న్యాయవాదుల దగ్గరనుంచి చదువుకొన్న విద్యావంతులూ ఇటు అక్షరంముక్క రాని రైతులూ సుధీర్ పేరును రామ నామంగా కీర్తిస్తున్నారు. ఇంతకూ సుధీర్ మా వూళ్ళో వైద్యం మొదలుపెట్టి అయిదువారా లయింది. హోమియో వైద్యం. మిత్రుడు దాసు పారిభాషికంలో బల్లిగుడ్ల వైద్యం. అయితేమాత్ర మేం?

పెద్దబజార్లో వ్యాపారం కిటకిటలాడేచోట రెండంతస్తుల మేడను ఆస్పత్రికి అద్దెకు తీసుకున్నాడు సుధీర్. కింది అంతస్తంతా నర్సింగ్ హోమ్. అందులో రెండుగదులూ, ఒక

పెద్ద హాలూ. గదులలో ఏమున్నదో గాని హాలులోమాత్రం రెండు పెద్ద పెద్ద ఆపరేషన్ టేబులూ్సు, ఒక అరడజను కుర్చీలూ ఉన్నవి. గోడలకు సుప్రసిద్ధ హోమియో డాక్టర్ల బొమ్మలున్నవి. ఇక పై అంతస్తులో డాక్టరు సుధీర్ ఇ. ఎఫ్. జి. హెచ్. (లండన్) గారి కాపురం.

పై అంతస్తులో ఒక పెద్ద హాలూ, మూడు గదులూ, కొంత ఖాళీస్థలమూ ఉన్నవి. ఖాళీస్థలంలో పూలకుండీలున్నవి. హాలులో ఒక డజను కుర్చీలూ రెండు పుస్తకాల బీరువాలూ, రెండు మందుల బీరువాలూ ఉన్నవి. ఒక బీరువాలో సర్జరీ సామాన్లు, స్టవ్వూ ఉన్నవి. ఒక గోడకు రెండు స్టెతెస్కోపులు ఎప్పుడూ వేలాడుతూఉంటవి.

ఇక ఆ యింటిచుట్టూ ఒక చిన్నతోట. తోట అంటే చిన్న చిన్న పూలమొక్కలన్నమాట. సుధీర్ మా వూళ్లో వైద్యం ప్రారంభించిన ఆరవ వారంలో ప్లీడరు సుబ్బారావు గారికి వైద్యం చేశాడు. సుబ్బారావుగారికి చిన్నతనంనుంచీ కడుపులో నొప్పి, ఆ నొప్పి వచ్చినప్పుడు ఆయన పడే బాధ ఇంతా అంతా కాదు. చాలా భాగ్యవంతుడు కావడంవల్ల సుబ్బారావుగారు చాలా వైద్యాలు చేయించి, ఇక నయం కాదన్న నిరాశతో వైద్యంచేయించడం మానివేశాడు. అటువంటి నొప్పిని సుధీర్ నాలుగే నాలుగు రోజులలో నయం చేయడంతో సుధీర్ గారి పేరుప్రఖ్యాతులు మా వూరు పొలిమేరలు దాటి చుట్టుప్రక్కల వూళ్ళకుకూడా పాకినయి.

ప్లీడరు సుబ్బారావుగారి వ్యాధి నయం కావడంతో

ఆయన వైద్యం జిల్లా జడ్జిగారిఇంటికీ, డిప్యూటీ కలెక్టరుగారి ఇంటికీ పాకింది.

సుధీర్‌గారు ఇచ్చేది మూడేడోసులే కాని తీసుకునేది మాత్రం వందరూపాయలు. అట్లా అని ఆయన మనస్సంతా ధనార్జనమీదనే అనుకోనేరు! పేదవాళ్ళకుకూడా ఆయన వైద్యం చేస్తాడు. వాళ్ళదగ్గర యేమీ తీసుకోడు.

ఇంతకూ ముప్ఫయ్యేండ్ల వయస్సువాడైన డాక్టరు సుధీర్ ఇ. ఎఫ్. జి. హెచ్. (లండన్) గారి సంపాదనంతా తినడానికిమాత్రం ఎవరున్నారు కనుక! ఇంట్లో ఎవరున్నదీ సాధారణంగా యెవరికీ తెలిసే అవకాశం లేదు. మందుకు వెళ్ళేవాళ్ళు చెప్పే మాటలనుబట్టి పిల్లలు మాత్రం లేరు. మేడమీద ఎవరో ఒక ఇరవైయేండ్ల యువతి ఉన్నదంటారు. బహుశా ఆమె డాక్టరుగారి భార్య అయిఉంటుందని రోగు లంటారు.

2

డాక్టరు సుధీర్‌గారు మావూళ్లో ప్రాక్టీస్ పెట్టినతరువాత హోమియో షాపులో పుస్తకాలకు గిరాకీ ఎక్కువ యింది. నూటయాభై రూపాయలుపెట్టి క్లార్కు మెటీరియా మెడికా కొనేనాథు డెవడని కొట్టు యజమాని దిగులుపడు తున్న రోజులలో సుధీర్‌గారు అయిదువందల రూపాయల పుస్తకాలు ఇట్టే కొనుక్కుపోయినాడు.

సుధీర్‌గారి వైద్యం దినదినాభివృద్ధి చెందుతూండడం

చూసి శేషగిరిరావు ఆయన వైద్యంలో వాటా కలిశాడు. శేషగిరిరావంటే మావూరు షావుకారు కోటయ్యగారి ఏకైక పుత్రుడు. బెనారెస్ మెట్రిక్ మూడేండ్లు తప్పి, సినిమా హాళ్ళల్లోనూ, పార్కులోనూ, కాఫీ హోటల్సులోనూ ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం సాగిస్తున్నాడు. అయితే ఏదైనా వ్యాపారంలో వాటా కుదరవచ్చు కాని వైద్యంలో భాగస్వామి ఏమిటని అడిగితే అసలు విషయం బయటపడ్డది.

శేషగిరిరావు సుధీర్‌గారి ప్రాక్టీసుకు రెండువేల రూపాయలు పెట్టుబడి పెట్టాడు.

అందుకుగాను సుధీర్‌గారికి వైద్యంలో వచ్చే ప్రతి వంద రూపాయలలోనూ సగం శేషగిరిరావుకు ముడుతున్నది. రెండునెలల్లో సుధీర్‌గారికి వూళ్ళో పలుకుబడి ఎట్లా ఉన్నా శేషగిరిరావుతో స్నేహం ఎక్కువయింది.

మూడో నెలలో సుధీర్‌గారి వైద్యం మంచిదే గాని అందరికీ అందుబాటులో లేదన్న ప్రతీతి బయలుదేరింది. రోజూ కిటకిటలాడుతూవుండే ఆస్పత్రి నాలుగో నెలలో పల్చబడింది.

అంతటితో సుధీర్‌గారు ఆస్పత్రిని సినిమాహాలు దగ్గరకు మార్చారు. అప్పుడప్పుడు ఆయన వెంట షికారు వెళుతూ కనిపించుతూ వచ్చిన ఆ అమ్మాయి అంతర్ధానమయింది. ఆమెతోపాటు శేషగిరిరావుకూడా కనిపించకుండా పోయినాడు.

అయిదో నెలలో సుధీర్‌గారి ఆస్పత్రికి ఎవరో సీలు

వేయించారు. ఒక శుభోదయాన ఆ యింటికి సర్కిల్ ఇన్ స్పెక్టరూ, ముగ్గురు పోలీసులూ దర్యాప్తుకు వెళ్ళగా, ఆ యింటి యజమాని, సుధీర్ గారు తనకు కనిపించి వారం రోజులయిం దన్నాడు. ముందుగానే తనకు రెండు నెలలు అద్దె ఇచ్చాడన్నాడు.

నిజంగా డాక్టరు సుధీర్ ఇ. ఎఫ్. జి. హెచ్. (లండన్) గారి వైద్యంవల్ల ప్రయోజనం పొందినవాళ్ళం దరూ ఇది చూచి చాలా బాధపడ్డారు. ఆయనవంటి యువ కుడికి - అంత వివేకశాలి అయిన డాక్టరుకు రాదగ్గ బాధలు కావని వూరు వూరంతా అనుకొన్నా పోలీసు శాఖవారు మాత్రం ఒకనాడు ఆ యింటితాళాలు బద్దలుకొట్టి సోదా చెయ్యక తప్పలేదు. సోదాచేస్తే ఏం కనిపించిందీ? ఇంటి నిండా కుర్చీలూ, డ్రాయర్లూ, హోమియో పుస్తకాలూ, రెండు ట్రంకుపెట్టెలనిండా గుడ్డలూ! పోలీసువాళ్ళు అవన్నీ స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

అంతటితో ఆగిందా? ఆగలేదు. శేషగిరిరావు పేరట పోలీసు వారంటు పుట్టింది మొదట. కాని, షావుకారు కోటయ్య సామాన్యుడు కాకపోవడంవల్ల దాన్ని మాఫీ చేయించాడు.

ఆతరువాత డాక్టరు సుధీర్ ఇ. ఎఫ్. జి. హెచ్. (లండన్) గారి పేరటకూడా ఒక వారంటు పుట్టింది. పుడితే యేం లాభం? అసలు మనిషి దొరకందే!!!

3

ఇది జరిగి రెండేండ్లయింది. హోమియో స్టోర్సుకేసి వెళ్ళినప్పుడల్లా డాక్టరు సుధీర్ మాట మాకందరికీ గుర్తు వచ్చేది. నిజంగా హోమియో వైద్యానికి దేశంలో గౌరవం లేకపోయినందుకు మేము చాలా బాధపడేవాళ్ళం! మెడికల్ స్టోర్సులో కొందరు స్నేహితులం రోజూ కొంచెంసేపు ఇదే విషయం మాట్లాడుకొంటూవుండేవాళ్ళం.

ఒకనాడు సుబ్బారావు అన్నాడుకదా - "అసలు ఇ. ఎఫ్. జి. హెచ్. (లండన్) అనే డిగ్రీ ఉన్నదంటావా?"

నాకు నిజంగా వళ్ళు మండిపోయింది. ఆ డిగ్రీ లేకపోవడమేమిటి? హోమియోవైద్యమంటే నమ్మకం లేక దాన్ని ఎగతాళిచేద్దామనే సుబ్బారావు ఇలా అన్నాడనుకొని___

"మనకు తెలియనంత మాత్రాన డిగ్రీలు లేకుండా పోతయ్యా?"

"అవున్నా. ఒప్పుకుంటాను. ఉన్నదనుకో. ఇ. ఎఫ్. జి. హెచ్. అంటే యేమిటో చెప్పు" అన్నాడు రాఘవరావు.

అదేమిటో నాకూ తెలియదు మరి! హెచ్. డి. అనే డిగ్రీ విన్నాను. ఎమ్. హెచ్. డి. లాంటి మరికొన్ని డిగ్రీలు విన్నాను. కాని, ఇ. ఎఫ్. జి. హెచ్. (లండన్) అనే డిగ్రీ గురించి ఎక్కడా విన లేదు. కనుక నేను చెప్పిన సూత్రాన్ని నాకే అన్వయంగా చేసుకుని-

"అదే - మనకు తెలియకపోయినంతమాత్రాన ఆ డిగ్రీ లేనే లేదనడం బాగుంటుందా" అన్నాను. అందరూ నవ్వారు. నాకు చాలా కోపం వచ్చింది. బాధ కలిగింది. నేను స్వయంగా చూస్తున్నాను. హోమియోవైద్యులలో ఎంతోమంది గొప్పవాళ్ళున్నారు. వాళ్ళను ఆదరించే వాళ్ళేరీ? ఏదో పని ఉన్నదని చెప్పి సినిమాహాలు కేసి నడక సాగించాను.

ఈ రెండేండ్లలో సుధీర్ గురించి ఊళ్ళో అనేక పుకార్లు బయలు దేరినవి. అంత గొప్పవైద్యుడు లేడని ఏ నోటితో ఒకప్పుడు పొగిడారో ఆ నోటితోనే ఊళ్ళో వాళ్ళందరూ ఈనాడు ఆ డాక్టరును దుయ్యబడుతున్నారు. 'వట్టి మోసగా' డంటున్నారు. ఇంతకూ అతను చేసిన మోసమేమిటో నాకు అర్థంకాలేదు. ఇదేవిధంగా ఆలోచిస్తూ సినిమాహాలు దాటిపోయాను. దాదాపు పొలాలలో నడుస్తున్నాను. అంతలో వెనకనుంచి ఎవరో పిలుస్తున్నట్లు వినిపించి వెనక్కు తిరిగి చూచాను. ప్రొద్దుక్రుంకి చాలాసే పయింది. కొంచెం చీకటిగా ఉన్నది. నన్ను కాదేమో ననుకుని మళ్ళీ నడక సాగించాను.

మళ్ళీ పిలుపు వినిపించింది. మళ్ళీ వెనక్కు తిరిగి చూశాను.

ఎవరో ఆడమనిషి దగ్గరికి వస్తున్నది.

"మిమ్మల్నే...కొంచెంసేపు ఇటు వస్తారూ" అన్నది.

నన్ను ఈ పొలాల్లో, ఇంత చీకట్లో పిలిచే ఆడవాళ్ళు

కాని, పిలవవలసిన అవసరమున్న ఆడవాళ్ళుగాని లేరు.

అయినా ఎందుకోనని అక్కడే నుంచున్నాను.

ఆ మనిషి దగ్గరకు వచ్చింది. ఎక్కడా చూచిన గుర్తులేదు.

"ఇక్కడ కాదు. నావెంట రండి. మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి" అన్నది. రోడ్డున ఇంకా యెవరో వస్తున్నారు; పోతున్నారు. ఏమయినా అక్కడ నుంచుని మాట్లాడడం మంచిది కాదని ఆమెవెంట వెళ్ళడానికే నిశ్చయించుకుని నడిచాను.

సినిమా లైట్ల వెలుగులో ఆమెను పరకాయించి చూచాను. తెల్లటి చీర కట్టుకొన్నది. అంత అందం గలది కాదు; అందవిహీనురాలూ కాదు.

ఊళ్లో ఈ మనిషివెంట నడుస్తుంటే స్నేహితులలో ఎవరన్నా చూచి ఏమనుకుంటారో ఖర్మ అనుకొంటూండ గానే సినిమాహాలు ప్రక్కసందులోకి ఆమె నడక ప్రారంభించింది. సందు మొదట్లోనే ఒక గుడిసెదగ్గర ఆగి, "ఫరవా లేదు. లోపలికిరండి" అన్నది.

అక్కడి వేమీ మంచి కొంపలు కావు. కనుక నే రోడ్డుమీద నిలబడడంకూడా అంత మంచిది కాదు. నెమ్మదిగా ఆమెవెంట ఆ గుడిసెలోకి వెళ్ళాను. అందులో చెప్పుకో దగ్గ సామానేమీ లేదు. ఆమె ఒక బుడ్డి వెలిగించి గోనె పట్టా ఒకటి దులిపివేసి "కూచోండి" అన్నది.

తప్పేదేమిటని కూచున్నాను.

ఆమెకూడా కొంచెం దూరంగా కూచుని—"మీరు నన్ను ఎరగరు. కాని, మిమ్మల్ని నేను ఎరుగుదును. మీరు హైస్కూలులో పనిచేస్తున్నారు కదూ? ఆనాడు వార్షికోత్సవానికి సుధీర్ గారితో నేనుకూడా వచ్చాలెండి."

"అట్లాగా! సుధీర్ గారిప్పుడు ఎక్కడ ఉంటున్నారు" అన్నాను కొంచెం తెప్పరిల్లి.

"సుధీర్ ఏమయినాడో నాకు తెలియదు. ఉత్త దగాకోరు. లుచ్ఛా" అన్నది ఆమె.

"ఏం, ఏం చేశాడూ?" అన్నాను. "ఇంకా ఏం చెయ్యాలి! ఈ వూళ్లోలాగానే వైజాగ్‌లోకూడా ప్రాక్టీసు పెట్టాడు. మా నాన్నతో స్నేహంచేసి నన్ను వలలో వేసుకున్నాడు. సుమారు పదివేల రూపాయల నగలతో ఆయనతో ఈ వూరు లేచి వచ్చాను. నా దగ్గర నగలన్నీ అయిపోయాయి. అందుకని నన్ను ఆ శేషగిరిరావుకి అంటగట్టాడు. ఆ తరువాత ఆ శేషగిరిరావు నన్ను బొంబాయి తీసుకువెళ్ళి మోజుతీరిన తరువాత చెప్పాపెట్టకుండా ఇక్కడికి లేచివచ్చాడు."

"ఇంతకూ మీరు చెప్పేదేమిటి? నన్ను దేనికి పిలిచారూ? మీరు చెప్పిందంతా నిజమే నన్న నమ్మకమేమిటి?" అన్నాను.

"నమ్మకం కావాలా...ఇవిగో ఈఫొటోలు చూడండి. ఈ వూళ్ళో మేముఉండగా తీయించుకున్నవి. ఇవి నేనూ, శేషగిరీ తీయించుకున్నవి." అన్నది.

ఆబుద్ధి దీపందగ్గర ఆ ఫొటోలు ఏమిటో ఎట్లా తెలుస్తుందీ అని అనుమానిస్తుండగా ఆమె ఇట్లా అన్నది:

"మీరు నా కొక్క సహాయం చేసి పెట్టాలి."

"నా కేమీ చేతకాదు."

"అవును. చేతకాదు. ప్రయత్నించి చూడండి. శేషగిరిరావు వూళ్ళోకి వస్తే ఈ ఫొటో అతనికి చూపించండి."

"చూపించితే యేమిటి లాభం?"

"నన్ను ఇంత అన్యాయం చేసినవాణ్ణి రోడ్డుమీదకు ఈడ్చి..."

"మీ ఆలోచన ఏడ్చినట్లుంది! ఇంతవరకూ జరిగింది చాలదా ?" అన్నాను.

"చాలదు. నేను ఇంకా పాడయిపోయే దేమున్నదీ ? తల్లిదండ్రులకు దూరమయినాను. మానం అమ్ముకొని బ్రతకవలసిన దుర్దశ పట్టింది. ఇదంతా నాఖర్మ! సరే మీరు వెళ్ళండి. నాతంటాలు నేను పడతాను. కాని, శేషగిరిని మాత్రం వదలను."

"శేషగిరి నీకు చేసిన అపకారంగొప్పదా? సుధీర్ కంటే ఎక్కువ అన్యాయం చేశాడా?" అన్నాను.

"అసలు వాడు దొరకడు. ఇప్పటికి ఎంతమంది ఆడవాళ్ళకో ఈవిధంగా వాడు పాడుచేశాడు. వాడి సంగతి పోలీసువాళ్ళు చూస్తారు. సరే, ఇక మీరు వెళ్ళండి. నేనే శేషగిరి ఆరా తీసి పగతీర్చుకుంటాను. ఇంతసేపు మిమ్మల్ని అవస్థ పెట్టినందుకు క్షమించండి" అన్నది.

గుడిసెనుంచి బయటపడి రోడ్డునబడ్డాను. ఇదంతా నిజమా ??......